

La noia a qui la mare ha de passar una pensió admet que treballa i diu que no vol els diners

Finalment, la progenitora ha abonat sis mesos de pensió a requeriment judicial

NARCÍS GENÍS / Girona

● La noia de Girona de 26 anys d'edat a la qual la seva mare ha de passar una pensió mensual de 20.000 pessetes diu que ella no ha demanat ni els diners, ni res i que la

seva intenció és no acceptar-los. El fet és que com a conseqüència de la separació del matrimoni hi ha una sentència judicial que obliga la mare a pagar aquesta pensió a la filla, que viu amb el pare. Ahir, la mare va

confirmar que ha hagut d'ingressar en un compte corrent els endarreriments de sis mesos, després de rebre un requeriment judicial en el qual se li deia que li embargarien els seus béns si no pagava la pensió.

La noia, que té 26 anys, va indicar ahir que fa uns mesos, en el moment de la separació matrimonial dels seus pares, ella no tenia una situació econòmica per viure independent, motiu pel qual el jutge va determinar assignar-li una pensió. La noia, que igual que la mare ha demanat mantenir la seva identitat en l'anonimat, va indicar ahir que ara les coses li van força bé i que treballa a temps parcial sense tenir una feina estable, però que no s'ha plantejat acceptar els diners que li han ingressat en un compte corrent, perquè ni tan sols s'ha preocupat de saber quin és aquest compte bancari. La noia va indicar que ella no ha intervingut en el procés, ni ha anat al jutjat a reclamar res i que encara no està independentitzada i que tampoc no vol polemitzar amb la mare, a qui va informar personalment que ja havia trobat feina.

Per la seva banda, la mare, que des d'un primer moment va qüestionar que la sentència judicial li obligués a passar la pensió de 20.000 pessetes a la seva filla perquè entenia que no ho necessitava, inicialment no va pagar. Finalment, però, la mare ha ingressat en un compte bancari que li va indicar el jutge la quantitat de 120.000 pessetes en concepte dels endarreriments

REACCIONS

			
<p>TERESA SESERAS Advocada</p>	<p>CARMELA CUSÍ ADVOCADA</p>	<p>JOAN PALLÀS ADVOCAT</p>	<p>TIÀ SALELLS ADVOCAT</p>
<p>«Pare i mare han de col·laborar en l'alimentació dels fills fins que aquests no siguin independents econòmicament, independentment de la seva edat»</p>	<p>«Hi ha l'obligació de mantenir els fills si realment ho necessiten. Si aquests tenen mitjans econòmics, és un disbarat concedir-los una pensió»</p>	<p>«Qui no té el fill a casa ha d'ajudar econòmicament al seu manteniment. És difícil justificar si els ingressos són suficients per tenir autonomia»</p>	<p>«Aquest tipus de sentències són paternalistes. És un mal camí abonar que els fills visquin dels pares quan hi ha casos en què s'aprofiten del conflicte familiar»</p>

Viure de la mamella

el contrapunt | N. GENÍS

● Legalment està molt coberta l'alimentació dels fills de pares separats, fins al punt que hi ha casos de joves que se n'aprofiten. En tot cas, darrerament es polemiza sobre el tema. Però per què ningú qüestiona el cas de molts joves que viuen a casa seva amb el pare i la mare, de la mamella, fins passats els trenta? Potser és per aquella idea que diu que cal viure dels pares fins que ho puguem fer dels fills?

en el pagament de la pensió, i ho va fer segons va explicar en últim extrem i a requeriment judicial sota amenaça d'embargament. Uns diners que de moment són on va indicar

el jutge i que la filla diu que no ha comprovat si hi eren i que molt possiblement no cobrarà.

Ahir, diversos juristes gironins van opinar en relació amb aquest tipus de

sentències i en relació amb la normativa que estableix que els progenitors es facin càrrec de les despeses dels fills, i del seu manteniment, sense límit d'edat, mentre aquests no puguin portar una vida autònoma i independent econòmicament. Alguns dels advocats consultats consideren que aquest és un tema difícil perquè, si bé hi ha casos clars en què malgrat tenir la majoria d'edat els fills necessiten que els pares els paguin els estudis i la manutenció, hi ha altres casos de fills que es repengen i cobren una pensió establerta judicialment sense necessitar-la.

En aquest cas, el Codi Civil preveu que els fills no quedin desemparats i en vol assegurar els aliments i les seves necessitats, sempre que aquests no tinguin recursos suficients, ni possibilitats de viure econòmicament independents dels seus familiars.

En relació amb la manutenció dels fills en casos de separació i divorci, darrerament han transcendit diversos casos de fills majors d'edat que han reclamat una pensió als seus progenitors, com el cas d'Avilés (Astúries), en què la mare afectada vol crear una associació per poder modificar la legislació.

Detenen la mestressa i la dependenta d'un bar de la Jonquera per tràfic de droga

● La Jonquera. La mestressa i la dependenta del bar El Galeón de la Jonquera, Maria Pilar Ballesteros Galera i Cristina Sàrria García, han estat detingudes per la Policia Nacional acusades de tràfic de cocaïna i empresonades, preventivament, per ordre del jutjat número 4 de primera instància i instrucció de Figueres. La policia vigilava el local perquè sospitava que s'hi venia droga i va comprovar que alguns clients entraven, adquirien una paperina i en sortien sense prendre res, segons fonts policials. Diumenge a la matinada es va escorcollar el bar i el domicili de la propietària i es van trobar 120 paperines preparades per a la venda, 100 grams més de droga a l'engròs, balances de precisió, substàncies per mesclar amb la cocaïna i diners en metàl·lic. / S.B.

El concurs de la línia de tren Figueres-Perpinyà, a principi del 2001

● Madrid. El ministre de Foment, Francisco Álvarez Cascos, va assegurar ahir que existeix el compromís de convocar a principi del 2001 el concurs per a l'adjudicació de la concessió que ha d'executar les obres de construcció de la connexió ferroviària internacional entre Figueres i Perpinyà. Cascos responia així al Congrés a una pregunta del PP. / EFE

Roser Malaret, subdirectora general de relacions amb Amèrica llatina

● Girona. La regidora de Girona Roser Malaret (UDC) ha estat nomenada subdirectora general de relacions amb Amèrica llatina i els casals catalans al món, una àrea que depèn de la direcció general de Relacions Exteriors, del Departament de Governació i Relacions Institucionals. / P.A.

Mifas denuncia que el 95 per cent dels ajuntaments encara no tenen un pla d'accessibilitat per a disminuïts

MÓNICA CABRUJA / Girona

● El 95 per cent d'ajuntaments de les comarques gironines encara no disposen d'un pla d'accessibilitat per a persones disminuïdes, segons va remarcar ahir el president de Mifas, Pere Tubert. «Només alguns ajuntaments, entre els quals hi ha Riudellots, Sant Feliu de Guíxols, Figueres, Bre-

da, Castelló d'Empúries i, en el cas de Girona en l'apartat que fa referència a la via pública, han fet aquests plans, que per llei ja haurien d'estar elaborats», va indicar. El pla d'accessibilitat és un projecte que han de fer les administracions públiques per suprimir les barreres arquitectòniques en vies i edificis públics.

El tema de l'accessibilitat és un dels que més preocupa Mifas, conjuntament amb el de la inserció laboral. Actualment, té en llista d'espera per trobar una feina uns 200 disminuïts físics. Mifas va signar ahir un conveni amb UGT, per mitjà del qual van acordar realitzar una campanya d'informació i sensibilització respecte a la in-

tegració laboral dels discapacitats i el coneixement dins el sindicat del servei de suport a la integració laboral (SSIL) de Mifas. Aquesta entitat assessorarà el sindicat en temes d'integració laboral i atindrà les persones derivades des d'UGT. També col·laborarà amb els sindicats en assessorament tècnic. Les dues entitats vetllaran per-

què es compleixi la llei d'integració social dels minusvàlids. La UGT oferirà tots els seus serveis a Mifas i col·laboraran en el tema dels cursos de formació. El secretari general d'UGT, Camil Ros, va destacar que «en una societat de benestar i de discursos cofois de plena ocupació hi ha una marginació que cal superar».